

Κίτρινος τύπος

✖ Ο όρος «κίτρινος τύπος» (εναλλακτικά «κίτρινο έντυπο» ή «κίτρινη φυλλάδα») και «κίτρινη δημοσιογραφία» χρησιμοποιείται σήμερα στον χώρο της δημοσιογραφίας (αρχικά, στις εφημερίδες, στην συνέχεια όμως συμπεριέλαβε όλο το δημοσιογραφικό φάσμα) και είναι συνώνυμος της ανηθικότητας. Η γέννηση του όρου αυτού, ανάγεται στα τέλη του 19ου αιώνας και πιο συγκεκριμένα στις ΗΠΑ.

Εκείνη την εποχή, κάνουν την εμφάνισή τους τα πρώτα έντονα σημάδια ανταγωνισμού ανάμεσα στις εφημερίδες, που ψάχνουν να βρουν τρόπους για ν' αυξήσουν την κυκλοφορία τους, μέσω συνταρακτικών ειδήσεων και σκανδάλων κάθε είδους. Ένα επιπλέον στοιχείο που χρησιμοποιείται προς τον σκοπό αυτό, είναι και η προσθήκη χρώματος στις σελίδες.

Το 1895, στην εφημερίδα «Ο Κόσμος της Νέας Υόρκης» (New York World), κάνουν την εμφάνισή τους, σύντομες έγχρωμες εικονογραφημένες ιστορίες με τίτλο «Hogan's Alley». Δημιουργός τους, ήταν ένας από τους πρωτοπόρους της τέχνης των κόμικς, ο Αμερικανός Ρίτσαρντ Φέλτον Άουτκολτ (Richard F. Outcault). Οι ιστορίες αυτές, αρχικά δημοσιεύονταν σε ασπρόμαυρη μορφή. Ένας εκ των τεσσάρων ηρώων των ιστοριών αυτών, ήταν ένα φαλακρό, χαμογελαστό αγόρι, με μεγάλα αυτιά, το οποίο απεικόνιζε έναν τύπο «μαγκάκου» που μιλούσε σε γλώσσα αργκό. Η λεπτομέρεια που το ξεχώρισε σύντομα, ήταν ότι φορούσε ένα κίτρινο φόρεμα. Εξ αιτίας αυτού του χαρακτηριστικού, το παιδί ονομάστηκε «Το Κίτρινο Παιδί» (The Yellow Kid). Οι ιστορίες με τα κατορθώματα και τις πονηριές του ήρωα αυτού, έγιναν δημοφιλείς, αυξάνοντας και τις πωλήσεις της εφημερίδας.

Βλέποντας την επιτυχία του Κίτρινου Παιδιού, σύντομα κι άλλες εφημερίδες φρόντισαν να υιοθετήσουν την συνταγή των εικονογραφημένων ιστοριών. Μόνο που τώρα το Κίτρινο Παιδί, δεν πρωταγωνιστούσε σε αθώες και αστείες ιστορίες, αλλά σε ιστορίες πάσης φύσεως θεματολογίας, με μια ιδιαίτερη «προτίμηση» στα εικονογραφημένα σκάνδαλα, ενώ ήδη κάνουν την εμφάνισή τους και τα γνωστά συννεφάκια κειμένου, για την απόδοση των διαλόγων.

Η πρακτική αυτή των εφημερίδων, καυτηριάστηκε έντονα και εξ αιτίας του Κίτρινου Παιδιού, που εξέφραζε πλέον μια καινούργια νοοτροπία και αποτέλεσε «όπλο» του εκδοτικού ανταγωνισμού και πολέμου, γεννήθηκαν οι όροι «Κίτρινος Τύπος» και «Κίτρινη Δημοσιογραφία», οι οποίοι προκάλεσαν εντύπωση τότε κι

έμειναν στην ιστορία.